

ماتيشوري جي ڪي سمرتي دوس پر سُناڻي ڪي ليئي وڃي مھاواڪي

”اس دُڪ ڪي دنيا ۾ ڪوئي ڀي تمنا نھين رڪني هئ، سُڪ ڪي دنيا ۾

چلني ڪي ليئي اپني سنسڪار ديوتائي بناڻي هئ“

گيت - ڪسي نين همڪو بناڪي اپنا مُشڪرانا سکا ديئا....

اوڻر شانتني . ايڪ هئ مُشڪراني ڪي دنيا اوڻر دوسري هئ روني ڪي دنيا... اڀي ڪهان بڻي هو؟ روني ڪي دنيا ڪا اُنت اوڻر مُشڪراني ڪي دنيا اُتو سُڪ ڪي دنيا ڪا اڀي سڻپلنگ لڳ رها هئ. هر هئ سنگم پر ليڪن اڀي اُس سُڪ ڪي دنيا ۾ چلني ڪي ليئي پرشارت ڪر رهي هئ تو اپنا سارا آئينشن اسي پر هئ. اڀي اس روني ڪي دنيا اُتو دُڪ ڪي دنيا ۾ ڪوئي ڀي تمنا ڏن سمپتي ڪي يا مان مرتبي ڪي تمنا نھين رڪني هئ ڪيونڪ اڀي تو سڀي ۾ ڏن سمپتي ۾ ڀي رونا هين هئ يعني دُڪ هين هئ. اس دنيا ڪي ڪوئي ڀي پراپتي، جسڪو پراپتي گني جائي اُس ڪوئي سُڪ نھين رها هئ. اس ليئي باپ ڪهتي هئ ڪ جو مئن مُشڪراني ڪي اُرتات سدا سُڪ ڪي دنيا بنا رها هون، اُس چلني ڪي ليئي اپني سنسڪار ڀي اُتسي بناو. ديڪو چترڪار ڀي ديوتائون ڪي چھري بڙي اڇي مُشڪراھت والي بناتي هئ، اُنڪي چھري ۾ پوٽرنا، ديوتا، آدي آدي دَرشاتي هئ. تو اڀي هر وهي سنسڪار بنا رهي هئ اُتو ڌارڻ ڪر رهي هئ. وهان ڪوئي دُڪ ڪي چنھ هئ هين نھين. وهان ڪڀي رونا هوتا نھين. اس ليئي باپ ڪهتي هئ اڀي بهت روياءِ، بهت دُڪ پايا اُرتات دُڪ ڪي دنيا ڪي اُنڪي جنم پوڳي. اڀي وه رات پوري هو ڪرڪي دن ڀي تو آئينگا نان. تو يھ رات اُتو دُڪ ڪي جو جنريشن هئ وه اڀي پوري هوتي هئ، اڀي هماري سُڪ ڪي جنريشنس چالو هوتي هئ. اڀي سُڪ ڪي دنيا ڪا فائونڊيشن لڳ رها هئ اس ليئي بهت سنڀال رڪني ڪي ضرورت هئ. اڀي فائونڊيشن لڳا تو لڳا، نھين لڳا تو ڦر سدا ڪي ليئي اُس سُڪ ڪو پراپت ڪرني سين وڃي ره جائينگي. جو گايا ڀي هوڻا هئ ڪ منش جنم اُتي ڊرلپ هئ، وه ڪس جنم ڪي ليئي؟ اس جنم ڪي ليئي ڪيونڪ اُتسي جنم تو هماري بهت هئ، پرنٽو سڀ سين مهٽو اس جنم ڪا هئ ڪيونڪ اڀي هر اپنا اونچ جنريشن ڪا فائونڊيشن لڳا رهي هئ.

ڪئين سمجھتي هئ ڪ منش جنم 84 لاک يونيون ڪي باد ملتا هئ اس ليئي سمجھتي منش جنم اُتي ڊرلپ هئ، يھ 84 لاک يونيون ڪي باد هين ايڪ سُڪ ڪا جنم ملتا هئ. پرنٽو اُتسا هوتا تو سڀي منش سُڪي هوني چاهيئي ڦر اُتنا دُڪ ڪيون پوڳتي هئ؟ منش ڪو تو منش جنم ۾ هين اپني جنم لي ڪرڪي جو دُڪ اُتو سُڪ هئ يا جو ڀي ڪرمون ڪا حساب هئ، وه پوڳنا هئ. باقي اُتسي نھين ڪ ڪوئي جانور، پنڇي، پشوپا ورڪيه آد منش بنتا هئ. نھين، يھ تو سڀي باتين اڀي ٻڌي ۾ هئ ڪ منش ڪو اپني ڪرم ڪا حساب منش جنم ۾ پانا هئ. اوڻر يھ ڀي جانني هئ ڪ منش ڪي اڌڪ سين اڌڪ 84 جنم هوتي هئ. باقي جتنا جتنا جو پيڇي اُتي هئ اُنڪي جنم ڀي ڪم رهينگي. تو يھ سڀي حساب اڀي ٻڌي ۾ هئ، اُسي حساب اُنوسار هر جانتي هئ ڪ همارا اڀي يھ اُتھ جنم هئ جسڀر اڀي هر نئين جنريشن اُتو سُڪ ڪي اُنڪي جنمون ڪي جو پراڻو هئ وه بنا سڪتي هئ اس ليئي اس جنم ڪي مھما هئ ڪ يھ جنم سڀ سين اُتھ هئ ڪيونڪ اس هر

اُٿر بن سگتي هئ. تو اس جنم کي بهت سنڀال اوڙ اُٿينشن رکنِي ڪا هئ.

يهي ٿاڻي هئ جب ڪ پرماٿما آڪر کي آڀي همڪو اونچ بناني ڪا ٻل دي رها هئ. تو آڀي جب اُس سين ٻل مل رها هئ تو لينا هين هئ. اُٿسي نهين اس جنم ۾ هر آڀيهين اونچ بن جائينگي. نهين، بناني والا جب آيا هئ تو اُن سين آڀني ڪو بنانا هئ. ڪٿسي بننا هئ؟ اُنڪي فرمان اُٿوا اُنڪي جو آڳيا وا مت مل رهي هئ، اُنڪو لي ڪر کي. آڀي اُسڪي مت وا ڊئريڪشن ڪيا هئ، وه تو آڇي طرح سين ٻڏي ۾ هئ نان. ”بي هولِي اُٿنڊ بي يوڳي“.

مجهي ياد ڪرو اوڙ پوٽر رهو. تو يهه بات آڀني ٻڏي ۾ آڇي طرح سين رک ڪر اُنڪي فرمان پر آڀني ڪو چلانا هئ تب آڀنا جو سوڀاڳيه هئ وه اونچ بنا سگينگي اُٿوا اُس سڌا سڪ ڪي دنيا ڪا سڪ پا سگينگي. اُٿسي تو نهين سمجهتي هو ڪ يهه سڀ ڪلپنائين هئ، اُٿسا تو خيال نهين آتا هئ نان! ڪلپنا ڪيون سمجهي جائي! جب ڪ هر ديك رهي هئ ڪ يهه دُڪ ڪي دنيا هئ. يهه تو ڪلپنا نهين هئ، يهه پرئڪٽيڪل هئ. تو ضرور سڪ ڪي دنيا پي پرئڪٽيڪل هوني چاهيئي. جو آڀي نهين هئ ليڪن هوني تو چاهيئي نان. اُٿسي تو نهين يهه سنسار سڌا دُڪ ڪا هين هئ؟ اِس سڪ اوڙ دُڪ دونو هين هئ پرنٽو سڪ ڪا پي سميه هئ. اُٿسي نهين ڪهينگي ڪ آڀي جو سڪ هئ، بس يهه سڪ هئ، يهه سورڳ هئ. اُٿسا هين سڪ دُڪ هئ، پرنٽو نهين. آڀي ڪي سڪ ڪو سڪ نهين ڪهينگي، وو سڪ جو ٿا جسر هر سڌا سڪي ٿي، وه چيز هين اوڙ هئ اس ليئي سڪ اُسڪو ڪهينگي. آڇ ڪلپنا ڪيون سمجهتي؟ ڪيونڪ آڇ وه هئ هين نهين. پرنٽو يهه آڀني وويڪ اوڙ اس ناليچ ڪي ٻل سين سمجهتي هئ ڪ جب دُڪ ڪي دنيا هئ تو ضرور سڪ ڪي دنيا پي هوني چاهيئي. ڪٿين تو اُٿسا مارڳ بتلاتي هئ ڪ پلي دُڪ آوي پرنٽو تهر سمجهو ڪ مٿن سڪي هون اس ليئي ڪٿين سمجهتي هئ سڪ ڪي ڪوئي اڇا يا تمنا نهين رکنِي هئ، اِس اڇا ماترم اوديا بننا هئ. اُسڪي اڇا هين ڪيا رکنِي هئ، جو هوتا هئ اِس هين سڪ سمجهو. ڦر پلي روڳ هو، پلي ڪوئي اڪالي مرتبو هو، ڪوئي پي اُٿسي بات هو پرنٽو تهر آڀني ڪو سمجهو مٿن سڪي هون. يهه تو هو ڳيا آڀني ڪلپنا ڪا سڪ، اِسڪو ٿوريئي پرئڪٽيڪل ۾ آتي هئ. اُٿسي سڪ پي تو پرئڪٽيڪل هون چاهيئي. تو اُٿسي ٿاڻي پر ڦر اُس سڪ ڪي دنيا ڪو آنا هئ، ليڪن اُسڪا فائونڊيشن آڀي لڳ رها هئ. اُسڪي ليئي همين آڀي آڀني ڪرمون ڪو سريشت بنانا هئ ڪيونڪ يهه ڪرم ڪيتر هئ، ڪرم پومي هئ اِس جو ٻوئينگي سو پائينگي، يهه پي اِسڪا نيمر هئ باپ ڪهتي هئ اس لا ڪو تو مٿن پي بريك نهين ڪر سگتا هون. پل مٿن ورلڊ آلمائتي اُٿارٿي هون ليڪن اِسڪا مطلب يهه نهين هئ ڪ مٿن چاهون تو آسمان ڪو نيچي ڪروُن، ڌرتي ڪو اوڀر ڪرون. وه سمجهتي هئ پڳوان تو ڪچ پي ڪر سگتا هئ، وه مُردِي ڪو پي زنده ڪر سگتا هئ. پرنٽو پڳوان وا شڪتي ڪا آرٿ يهه نهين هئ ڪ وه مُردِي ڪو زنده ڪري. وه تو آتما ڪو شرير چورني ڪا هين هئ، وه تو بات هين نهين هئ. اَگر اُسڪو زنده ڪر دُون تو ڪيا وه ڦر مُردا نهين بنينگا؟ ڦر پي بنينگا. تو هر چيز ڪا جو نيمر هئ وه تو چلينگا هين،

اس ليئي اسر ڪوئي شڪتي ڏکلائي ڪي بات نهين هئ.

يهه تو پانچ تتو هئ، هر تتو ڪا پي اپنا نيمر هئ، وهه پي ٿولڊن، سلور، ڪاپر آئڊ آئرن ايڇ اَنوسار اپني اسٽيجس ۾ آتي هئ. يهه آرٿ ڪئڪ هوتا هئ، يهه فلڊس هوتي هئ، يهه طوفان آتي هئ، يهه سڀي هوتا هئ، يهه پي آبي ڊس آرڊر ۾، تموپرڊان هو گئي هئ. هر چيز ۾ آبي تموپرڊان هئ. تو يهه سڀي راز باپ هين سمجھاتي هئ ڪ آبي هر چيز بگڙ چڪي هئ، آبي مئن آيا هون تو هر چيز ڪو سڌارٽا هون اسڪي ليئي مئن پهلبي منش آتما ڪو سڌارٽا هون، اُس سين سڀ چيزين سڌر جاتي هئ. ڦر سنسار جب سڌرا هوتا هئ تو اسر سدا سُڪ هئ ڦر ڪوئي چيز ايڪو ڊو ڪو ڊڪ نهين ديتي هئ. آبي سڀ چيزون سين ڊڪ ملتا هئ، تو ان سڀي باتون ڪو سمجھنا اوڙ ڪس طرح سين سرشتي ڪا آتو اس سنسار ڪا چڪر چلتا هئ، اُسي جاننا، اُسي ڪا نام هئ گيان. اُسي ڪا مئن ناليڄفل هون، ميربي پاس اسڪي فل ناليڄ هئ، يهه ڪرمون ڪا ڪئسا خاطا چلتا هئ، ڪئسي نمبروار آتي هئ، انهين سڀي باتون ڪو مئن جاننا هو اس ليئي ڪهتي هئ ڪ گيان ڪو ڪوئي منش يثارت ريت سمجھ نهين سڪتي، ڪيونڪ منش تو سڀ اس چڪر ۾ آني والي هئ نان. تو جو چڪر ۾ آني والي هئ وهه ان باتون ڪو نهين جان سڪتي هئ، جو چڪر سين ٻاهر هئ، اُسڪي پاس يهه سڀ ناليڄ رهتي هئ. تو باپ ڪهتي هئ ڪ مئن هين آ ڪرڪي ڦر سُناتا هون ڪيونڪ وهه جانڪاري ميربي پاس هين رهتي هئ اوڙ سڀ سين پوڻ جاتي هئ. تو سڀڪو ٻل ديني والا پي مئن هون، ميربي ۾ هين وهه پاور رهتي هئ اوڙ تو سڀي جنر مرڻ ڪي چڪر ۾ آ ڪرڪي اپني پاورس ڪو ديتي هئ. تو مئن آتا هون اپنا ٻل ديني ڪي ليئي. يهه تو سيڌي باتين هئ، اسر مونجھني ڪي بات هئ هين نهين. اس ليئي مجھي ڀرم آتما، سرو شڪتيوان، جاني جانهار، گيان ڪا ساگر.... ڪه ڪر مھما ڪرتي هئ. يهه ميربي مھما ڪوئي مُفت ڪي ٿوريئي هئ، مئن نين ڪام ڪيئا هئ اوڙ مير ڪچ ڪرتويه هئ، مئن نين بهت اونچا ڪام يهان ڪيئا هئ، اس ليئي مھما هئ. جئسي منش ڪي پي مھما ڪيون هوتي هئ. گانڌي ڪي ليئي ڪهتي هئ، وهه بهت اڇا آدمي ٿا، اونچا ٿا. تو اونچا معنيٰ اُتسي نهين ايڪدم بڙا بڙا ٿا. اُتسي تو بڙا نهين ٿا نان، بڙا معنيٰ اپني ڪرتويه ۾ بڙا ٿا. اُس نين اڇي ڪرتويه ڪيئي اس ليئي اُنڪو سڀ ياد ڪرتي هئ، اُنڪي سڀ مھما ڪرتي هئ. تو منش ڪي هسٽري ۾ پي جو باتين آتي هئ ڪ فلاڻي نين يهه اڇا ڪام ڪيئا، اُسي اَنوسا ڦر اُنڪا گائن پي هوتا هئ. تو پرماتما ڪي پي اِتني جو مھما هئ، اُس نين پي هماري ليئي ڪچ ڪام ڪيئا هونگا نان! باقي اُتسي ٿوريئي هئ ڪ بس، اونچا بڻا هئ، بس اُسڪي شڪتي چلتي رهتي هئ يا اُسڪا يهه سڀ ڪام هوتا هين رهتا هئ. اُس نين آ ڪرڪي ڪچ ڪيئا هئ. منشون ڪو اُتسا اونچا اُتيا هئ اوڙ اس طريقي سين اُتيا هئ اس ليئي اُسڪي مھما هئ. تو آبي پرماتما ڪي مھما اوڙ پرماتما ڪي ڪرتويه ڪو سمجھنا هئ. جئسي ڌرم پٽائين پي جو آئي هئ جنڪي مھما گائي هوئي هئ. گرونانڪ ديو، ڪرائيسٽ، ٻڌ آد اُنڪون نين پي تو

اُسڪي طرف اشارا ڪيئا هئا نان. تو يهه سڀ صاف باتين هئا. جسڪو سمجھه ڪرڪي پرشارت ڪرنا هئا اُڙر باپ جو فرمان ڪرتي هئا ڪهجي ياد ڪرو اُڙر اپني ڪرمون ڪو اچا پوئتر رکو تو اُسي سين تمھارا يهه جو هيون ڪا اڌڪار هئا وهه تمڪو پراپت هونگا. تهر وئسي پي ڪرم تو ڪرتي هيئن هو پرنٽو وهه ڪرم تمھاري رانگ هوتي جاتي هئا، اُسي سين تمھارا ڏک ٻڌتا جاتا هئا اس ليئي باپ ڪهتي هئا اُپي مئن جو سمجھه ڏيتا هون، اُسڪو لي ڪرڪي اچي طرح سين ڪرو، ميرپي ڊئريڪشن پر رهو. ميرپي مت پر چلو تو ڦر تمھاري ائڪشن رائيٽ رهينگي اُڙر اُسڪي آڌار سين تهر سڪي رهينگي. اپني ائڪشن سين هيئن تو بننا بگڙنا هئا. اُسڪو هم ڪيا بنائين، ڪئسي بنائين اسڪي همڪو سمجھه چاهيئي، وهه اُپي سمجھه ڏي رها هئا، اُس پر چلنا هئا. ان باتون ڪا سمجھه ڪرڪي اپنا ائسا پرشارت رکنا هئا. اچا.

ڏيکو، ڪتني سميل، سهج بات هئا، اُسڪي ليئي منش ڪتني ويد شاستر، گرنٽ پُراڻ اُڙر ڪتني هٿ يوگ، پراڻاڀام آدي ڪرتي هئا. يهه سڀ باتين صاف ڪرڪي باپ سمجھاتي هئا. چلنا تو ڪرم سين هيئن هئا ليڪن ڪرم ڪو خالي سڌارتي چلو. وهه سڌارو ڪئسي؟ وهه سمجھاتي هئا. اُسڪي ليئي تمڪو ڪوئي ودوان، پنڊت وا آچار به بنني ڪي بات هيئن نهين هئا. تمڪو اپني ڪرم ڪو سوچ بناني ڪا هئا. سوچتا (پوئترتا) ڪيا هئا، وهه بئن ڪرڪي سپشت سمجھاتي هئا ڪ تهر ميرپي ياد ڪي بنا پوئتر بن هيئن نهين سڪتي هو. پلي تهر ڪوئي ديوتا ڪو ياد ڪرو. ڪسي ڪي پي يوگ سين تهر پوئتر نهين بنينگي. پاپون ڪو دڳڌ ڪرني ڪا بل ميرپي پاس هئا اس ليئي باپ ڪهتي هئا جب تڪ ميرپي سين ڪنيڪشن نهين هئا تب تڪ پاون نهين بن سڪتي. جئسي بتيون ڪا ڪنيڪشن مين پاور هائوس سين هئا نان. اُگر وهان سين ڪنيڪشن نه هو بتي پر لائيٽ نهين هونگي. وهه بل نهين آئينگا. اُسي طرح سين تمھارا ڪنيڪشن ميرپي سين هو، مئن هون مين پاور هائوس تو اُس سين ڪنيڪشن چاهيئي نان. اُگر اُس سين ڪنيڪشن نهين هونگا تو تمڪو طاقت نهين ملينگي. اُڙر طاقت نهين ملينگي تو پاپ دڳڌ نهين هونگي. پاپ دڳڌ نهين هونگي تو تهر آگي نهين ٻڌ سڪينگي، تب ڪهتي هئا ايڪ ميرپي سين يوگ لڳاڻو. ميرپي بنا تمھاري گتي سڌگتي نهين هو سڪتي. اچا.

ميني ميني بچون ڪو يادپيار اُڙر گڏمارنگ. اوم شانتي.

وردان - اپني چھري اُڙر چلن سين ستيتا ڪي سپيتا ڪا انپو

ڪراني والي مھان آتما پو

مھان آتماين وهه هئا جنهر ستيتا ڪي شڪتي هئا. ليڪن ستيتا ڪي ساڻ سپيتا پي ضرور چاهيئي. اُسي ستيتا ڪي سپيتا والي مھان آتماون ڪا بولنا، ڏيڪنا، چلنا، ڪانا پينا، اُننا بئننا هر ڪرم ۾ سپيتا ستهه ڏڪائي دينگي. اُگر سپيتا نهين تو ستيتا نهين. ستيتا ڪي سڌ ڪرني سين سڌ نهين هوتي. اُسي تو سڌ هوني ڪي سڌي پراپت هئا. ستيتا ڪي سور به ڪو ڪوئي چپا نهين سڪتا.

سلوگن - نمرتا ڪو اپنا ڪوچ بنا ڪو لو تو سڌا سرڪشت رهينگي.